

KAYNAK

BALIKESİR HALKEVİ

İÇİNDEKİLER

*İstikbal halden do-
ğacak:*

Eminittin Çeliköz

*Cumhuriye ve felse-
fesi:*

Sırrı Oymak

Okumak:

Kâmil Özdaş

Bilmem ki (Şiir)

Selâhattin Savcı

Siyah İnci:

Muhip Talat Günel

Yılbaşı:

Nevzat Türkkan

Kadın ve Şeytan:

Zekâî Eroğlu

Bir tren yolculuğu:

Yaşar Ercön

*Hava tehlikesi za-
manında bombalar ve
zehirli gazlardan ko-
runmak için halhın
yapması icap eden
işler*

Kaynak Tahrir Hey'eti:

1 — Cezmi Tahir Berklin	Lise Türkçe öğretmeni
2 — Refet Onurlu	Lise Tarih »
3 — Refik Fikret Sağnak	Lise Edebiyat »
4 — Eminiddin Çeliköz	Lise Türkçe »
5 — Ekrem Çavuldur	Ticaret Odası BaşKâtibi
6 — Zekâi	Vilâyet Daimî Encümen BaşKâtibi
7 — K. Kâni Akpınarlı	Serbest meslek Sahibi
8 — Rasim Kocabaş	Lise Türkçe öğretmeni

Kaynak Mülhakat muhabir azaları:

1 — İsmail Hakkı Akay	Konakpınar nahiyesi Müdürü
2 — Tahir Harimî Baleroğlu	Edremit ticaretle meşgul, Müdekkikinden
3 — Rubi Naci Sağdıç	Burhaniye — Pelitköy Edebiyatçı.
4 — Osman Balkır	Burhaniye — Şarköy öğretmenlerinden
5 — Mustafa Saman	Savaştepe Nahiyesi öğretmenlerinden
6 — Ali Kadir Balkan	Sındırgı Marif Memuru
7 — Kemal Üzer	Havran — DereiViran köyü öğretmeni
8 — Mustafa Doğan	Bandırma öğretmenlerinden
9 — Selih Vecdi Bora	Gönen öğretmenlerinden
10 — Nuri Dunder	Dursunbey Ziraat muallimi

(İstikbal), (Hal)den doğacak

EMİNİTTİN ÇELİKÖZ

Halkevi hoparlörlerle
1-1-1940 pazartesi
günü saat (12) yi
(40) gece -kendisi
tarafından- söylen-
miştir.

Değerli hemşehriler,
«1939» u geriye bıraktık,
«1940» ı idrak ettik. Bugün,
onun da yarısı gününü katetmiş
bulunuyoruz.

Şahsî düşünmek gerekirse,
arkamızda bıraktığımız günlerin
muhasabesi bize çok şeyler an-
latır. Lâkin ne de olsa, mâzidir:
Hepimiz için ölü günler mahiye-
tinden ileri geçemez. Hayat, ile-
rindedir. Kendi adıyla söyleyelim:
İstikbal... İleride gülüyor.

Evet, istikbaldir ki, bizim ru-
humuzu açar, düşüncelerimizi
işletir, buluşlarımızı artırır.

İleriyi yaratacak da (Hal)
dir.

İçinde bulunduğumuz halî,
kendimiz için bir neşe, daha doğ-
rusu bir hayat kaynağı haline
getirmek elimizdedir.

«Neşe, hayatın yarısıdır.»
Derler.

Neşe, hence, hayatın ta ken-
disidir. Mazinin olup bitenleri,
yarının doğurulması hususunda
âmîl ve sâik rolünü ifa edebi-
lirse, hayat, içinde yaşadığımız,
dakka dakka geçirdiğimiz gün-

ler, insanın yüzüne güler. (Hal)
yarını, istikbalî hazırlar ve ya-
ratır bir kaynak haline gelir.
İnsan saadeti kendisi yara-
tır.

Adam, refahı, bizzat yaratır.
İçinde bulunduğu halî, saa-
det ve refah membaı telâkki et-
mek, çalışmalarını ona göre uy-
durarak adımlarını atmak. mu-
vaffakiyetin birinci sırrıdır.

Fert olarak, hayatımızı, üç
zamanı kullanmasını bilerek yü-
rütürsek, hem mesut, hem müref-
feh yaşamasını, ruh genişliğiyle
ömür sürmesini, kendimize te-
min etmiş oluruz.

Mazi, hal, istikbal...

Bu üç zamanın, (mazi) sinde
geçenlerinden ders alarak, (Hal)
inde (istikbal) i yağurmasını bil-
mek en büyük hazinedir.

(Hayat) ta (İstikbal) den baş-
ka birşey değildir.

«Mazi, dersler kaynağı, «Hal»,
çalışma ve başarılar kaynağı, «is-
tikbal» de saadetler, refahlar,
yükselmeler uşağıdır. Bu düşün-
celeri kendisine eş edenler, ben-
ce, daima mesut, daima şen, da-

ima müreffehdirler. Hayat ta öy-
lelerinin elinde oyuncaktır.

Türkün şırası da budur. Ha-
yat, ferdi yenmemeli, ezmemelidir,
insan, hayatı, balmumu gibi
elinde yağurmalı ve oynamalıdır.
Çalışmak, daima şen ve ilerisini
hedef yapan ve tutan bir gayretle
çalışmak...

Başarıların mayası, işte bu.

Aziz yurtdaşlarım,

«1940» yılı, benim kulağıma
bunları fısıldadı:

(1940) yılının önümüzdeki
günlerini varlık kaynağı haline
getirmek «hal» in eseri olacaktır.

Sevgili dinleyicilerim,

Büyük milletimin mazisi çok
değerli, çok danha şanlı ve anlı-
dır. İstikbalî ondan daha verimli
ve tantanalı olacaktır.

(1939) yılının son günleri,
Türkiyemizi tabiatın kahredici
darbelerine sahne yaptı gerçi
amma, Türk milletinin büyük kal-
bi, temiz ruhu, birlik ve sevgi
kaynaklarını harekete getirdi.
Allahın inayetinin de buna inzi-
mam edeceğine şüphem yoktur.

Her hususta, bir bütün arzet-
mekten hali kalmıyan Türk mil-
leti, hayli geniş bir muntakada
vukua gelen zelzeleden felâkete
uğrıyan kardeşlerinin imdadına
koşuyor. Varını, yoğunu, felâket-
dide yurtdaşlarına, ırkdaşlarına
veriyor.

Türkiyenin en yoksul bir sâ-
kini, yer sarsıntısının husule ge-
tirdiği yaraya merhem olmağa
çalışıyor. Şehirlerimizin, köyleri-
mizin üç dört gün zarfında

millî yardım komitasının sesine
koşması, her türlü takdirlerin
üstündedir, gözleri yaşartan bir
hayret sevinci uyandırmaktadır.

(Kırk iki yıl önce, güzel Ba-
lıkesirimizde de, gene böyle so-
ğuk kış günlerinde, aynı felâke-
tin vukua geldiğini hatırlıyanlar,
kendilerinden geçiyorlar; felâke-
te uğrıyanların imdadına koş-
makta tehalük gösteriyorlar: Ba-
lıkesir C. H. P. si binası, yardı-
ma koşan hemşehrilerimizle, bir
arı kovani manzarasını iktisap
etti.

Vilâyetimizin sokakları da, dün
bohça bohça heyetlerine eşya
teslimine seyirten kardeşlerimizle-
tipi, çok dondurucu soğuk ol-
masına rağmen - dopdolu idi.

Türkiyemizin her şehri, her
köyü de böyle kaynaşiyor. Ya-
bancı milletler, Devletler de bizim
dertlerimize sarğı, yaralarımıza
merhem olmağa çalışıyor. Cum-
hurreisimiz, Millî Şef İsmet İnö-
nü, bugün felâketzedeler arasın-
da, yüksek şefkat ve yardım el-
lerini, onların elemelerini dindir-
mek için kullanıyor.

Bir vilâyetimiz, aziz hemşeh-
rilerim, Zonguldak şehrimiz, dün
akşama kadar para yardımı ola-
rak altmış bin lira Kızılay de-
lâletiyle yollamıştır. Bu ne ci-
vanmertlik.. Daha da yardımla-
rının arkası kesilmemiştir. Her
yer buna kıyas edilir hareket-
te...

Türkün şehamet menkıbele-
riyle tarihimiz, tarihler baştan
baş doludur.

Dünyaya, şefkat, yardım ör-
neğini de Türk vermiş oluyor.

Bu felâket dolayısıyla, öyle
şefkat levhaları işitiliyor ki,
kalpler dolmadan, gözler sulan-
madan dinlemek ve söylemek
mümkün değil.

Öyle ulvî, öyle ilâhî levhalar
var ki...

Aziz Balıkesirliler,

Çok acı gördünüz. Bugün
acılar içinde yüzen yurtdaşları-
mızın elemelerini sizler çok daha
ağırlığıyla duymakta, o iniltile-
rin canhıraş seslerini nefsinizle
ölçmektesiniz.

Koşunuz, yardıma koşunuz...
Koşuyorsunuz, veriyorsunuz.. Am-
ma veriniz, daha veriniz. Daha
da veriniz.

«1939,, yılının son günleri-
nin doğurduğu felâdeti önlemek
buna bağlı...

«1940,, Yılının günleri, senin
elinle - refah ve saadet kaynağı
haline gelecektir. Geçen günle-
rin dersi, içinde bulduğumuz
«hal,, de koşmayı, çalışmayı,
yarını yapmayı, hatta yaratma-
yı, emrediyor.

«İstikbal,, «hal,, den doğa-
caktır.

Ey aziz milletim,

İstikbal senindir. Felâketleri
elinde oynacak eden Türk mille-
ti, o harabezarlardan yarın, ma-
mureler çıkaracaktır. Bugünkü
kaynaşma, bugünkü koşma, bu-
günkü taşkın şefkat, «İstikbal,,
de o harabeler üstünde mamure-
lerin sivrildiğini, ayaklandığını,
hem de (yakın bir yarın) da gös-
terecektir. Ben onu, daha şimdi-
den görüyorum bile...

Ey değerli ve sayın kardeş-
lerim.

Felâketler, bizim karşımızda
siner; siz yalnız şefkat ve yar-
dım ellerinizi uzatınız.

Felâket kahir ve büyüktür.
Fakat Türk milletinin yardım ve
şefkat eli, çok daha yapıcı, ona-
rıci ve kuvvetlidir. Allah, bu
meziyeti, yalnız Türk milletine;
Allah bu yapıcılık kudretini yal-
nız benim milletim Türke bah-
şetmiştir.

Sözümü, bitirmeden diyeyim
ki:

(1940 yılı, önümüzdeki gün-
ler, bizim için, gene kendi elle-
rimizle saadet ve refah örneği
olarak doğacaktır.

«Mazi» den ders alarak «hal»
den istifade ile «istikbal» i ya-
ratmak hassası, Allah tarafından
yalnız Türke verilmiştir.

Güzel Balıkesirin, Yüce kalp-
li evlâdları,

Kalplerinizi geniş tutunuz..
Ruhlarınızı şefkat ve yardım
duygularına açınız..

Açtınız. Daha da açınız.

(Hal) in (yarın) : yaratacak
tır.

Unutma, senin (hal) in, 1940,,
yılının günlerini refah ve saadet
şeklinde fışkırtacak, fıkırdata-
caktır, şahlandıracaktır.

Haydi hoşca kalın, Allaha ıs-
marladık, benim güzel düşünüş-
lü aziz Balıkesirli kardeşlerim.

Gününüz şen olsun dilerim.

EMİNİTTİN ÇELİKÖZ

Cumhuriyet ve felsefesi

SIRRI OYMAK

Artık herkes biliyor ki, insanlar binlerce sene güneşin, yıldızların, bütün kâinatın arz etrafında döndüğüne kani idiler. Bütün o lâyetenahî yıldızlar, sanki söz birliği yapmışlar gibi yirmi dört saatte bir taraftan doğup bir tarafta batıyorlardı. Nihayet bundan üç buçuk asır evvel "Kupernik," çıktı. Ve güneşin ve kâinatın arz etrafında değil arzın güneş etrafında döndüğünü isbat etti. O keşiften itibaren güneş kendi azametli mevkiini kazanmış, arz kendi biçare mevkiini anlamış, artık ondan itibaren...

Biz de asırlarca ve asırlarca millet hükümet etrafında dönüyor sandık. Millet hep hükümet içindi, milletin nesi varsa hükümetti. Emir etmek hükümetten "peki," demek millettendi. Hükümet millet için çatık kaşlı bir kâhya, halk hükümet için çiflikte çalışan bir ırğattı. Bir cümle ile millet tabi, hükümet metbu idi.

Nihayet 19 sene evvel, biz de de mavi gözlü ve paşa ünvanlı ikinci bir "Kupernik," çıktı. Milletin hükümet etrafında değil hükümetin millet etrafında dönmesi lâzım geldiğini isbat etti.

O zamana kadar her şeref te, her hata da hükümetindi, milleti yükselten de bitiren de o, zaferi kazanan da, kaçırın da o, hazineyi dolduran da, boşaltan da o idi.

Hükümet iyi bir adam tayin

ederse kırk bin kişilik Türk askeri Osman paşanın maiyetinde bir pilevne mucizesi gösteriyor, hükümet fena bir adam gönderirse yine aynı miktarda Türk askeri Tahsin paşanın emri altında bir fişek bile patlatmadan Selâniği teslim ediyordu.

Abdülaziz'in celâdeti tutunca Devlet ikinci derecede bir donanma sahibi oluyor, Abdülhamid'in evhamı artınca donanma halicte zencire çekilip yosunlanıyordu.

Uzak ve yakın bütün tarihimize bakınız: Milleti için tahtını, tahtı için milleti feda eden hükümdarlar gördük. Hükümetin menfaati için mevkini, mevkisinin menfaati için hükümeti feda eden sadrazımlar; evet çeşit çeşit hükümdarlar, türlü türlü sadrazamlar, renk renk hükümetler gelüp geçti. Bunların kimisi fedakâr, kimisi hantaldı; kimisi batırıcı, kimisi kurtarıcı idi. Millet kendisini idare edenlere eyi demedi, kötü demedi, onların arkasından bir koyun sürüsü tevekkülü ile gitti. İyi olursa zevki idare edenlerin, kötülük olursa cezası millettendi.

Asırlarca bu, hep böyle devam etti. Hep hükümet önde millet arkada idi. İnsanların binlerce sene güneşin zahiren arz etrafında dönmesine aldanışı gibi, asırlardan beri milletin de hep hükümetin peyki olduğuna kanaat etmişti.

Nihayet mütareke oldu: ga-

lip düşmanlar artık bizi dünya haritasından kaldıracaklardı. Artık tarihimiz bir hatıra, istiklâlimiz bir efsane, memleketimiz bir müstemleke oluyordu. Yunan'ın İzmir'e ayak basması ile giden yalnız bir şehir değil, göçen bütün bir vatandı. Önümüzde apacık, koyu, karanlık bir mezar vardı.

İşte o zaman hükümet asırlardanberi hiçbir fena hükümetin bile yapmadığını yaptı. Millete bile bile: «bu mezara girelim» dedi.

İşte o zaman millet te bütün tarihinde hiç yapmadığı bir şeyi yaptı:

«Ben kendimi kendim, kurtaracağım» dedi

Kopernikin zevahire aldanmayan zekâsı bütün kâinatın devranını tebdil etmişti. Bir paşanın gören dehası da bütün bir tarihin dönüşünü çevirdi.

O ana kadar millet bir arz ve hükümet bir güneşti. Bunun adı «hükümet millet» dir.

O andan itibaren millet bir güneş, hükümet bir arz oldu. Bunun adına da «Millet hükümeti» dendi. Bu tarih, felsefe aleminin madde ve ruh zaferiyle sabit oldu ki, madde bir kerre daha mağlup ve münhezim, ruh bir kerre daha galip ve metalidir.

Sebepler her zam birer gaye olamazdı. Anadolu, her tarafından kementlerle bağlanıp ta, birden silkinerek ve ağlarını koparak ayağa kalkın bir esatır kahramanı gibi kıyam ettiği vakit, bunun sebebi düşman tehlikesi

idi. Gaye yalnız o tehlikeyi atlatmak, düşmanı tepelemek değil, milleti hezimete götüren «Sveri» yırtmaktır. Onu da yaptık, Karstan Edirneye, Samsundan Suriyeye hür ve müstakil bir vatan var. Ne kapitilasyonlardan bir eser, ne tahakkümlerinden bir iz kalmış. Adliyemize karışın, bütçemizi karıştıran yok. Ne hudutlarda uğraşılacak bir düşman ne dahilde bastırılacak bir gayle görülüyor. Liman gibi sakin, cennet gibi mesut bir ülkeye malikiz.

Düşünelim ki eğer o zaman da millet kendine kendi sahip olamazsa, eğer o zaman millet her gelen hükümete (peki), her giden hükümete «selâmet ola» diyecekse, eğer o zaman da millet hükümetlerini kendi değil, kendini hükümetlere tabi kılasa bizi kim temin edebilir ki bir gün yine milletin başına fena bir hükümet gelmiyecek ve o fena hükümet milletin başını yine bin derde sokmıyacaktır.

Milletin kendi hükümeti ki bir eline İngiliz şilinlerini, diğer eline Yunan süngüsünü alarak, bu milletin hayatına kastetmişti, bu millet ki yandan Yunan'ın savleti, diğer yandan İngilizlerin entrikaları ile uğraşırken arkadan da kendi hükümetinin hücumunu görmüştü.

Bu milletin başına bu kadar hain bir hükümetin geçebilmesindeki sebep nedir. En büyük kuvveti mermer sütunlu ve altın yaldızlı bir binada etmesi değil mi, öyle ise millet en bü-

yük kuvvetin kendi ve kendinin en büyük kuvvet olduğunu bil sin. Bir daha ebediyen böyle bir hükümet onun başına geçemez.

(Teşkilâtı esasîye) kanunu işte bunun için yapıldı ve 29 teşrinievvel kararı işte bunun için ilân edildi. O kanunla bu karar ki, kitaplardan alınmış değildi. Kulaklardan işitilmiş, sağdan soldan duyulmuş değildi. O kanun ile bu kararı biz hayattan hakikatten ve milletin kovundan çıkardık.

Halbuki o kanun ile bu kararın bütün söyledikleri ise şu kısa cümle de hülâsa edilebilir: Artık bundan sonra millet kendine sahip olacaktır. Hepimiz biliyoruz ve hepimiz bilmeliyiz ki ne bundan büyük gayemiz, ne bu gayeden başka çaremiz var.

Bayramını yine onaltı senelik bir olgunlukla kutladığımız Cumhuriyet, evet modern Türkiyenin bu Cumhuriyeti onyedinci yaşına inkılapla girdi. Bir taraftan memleket demir ağırlarla çevrildi fabrika bacalarıyla abideler diyarı oldu. Eski ruhî atalet, cihalet, yoksulluk, ortadan kalktı. Kuvvetli ve son vesaitile medeni bir orduya, imanlı bir kültüre

en medenî bir memlekette daha fazla insanı temiz duygulu ve yüksek ruha malik bir millette mazhar oldu. Ve cumhuriyet hükümetimiz bu varlıklarla kuvvetlendi. Bu gün cihanda intizam alemi temin vazifesile kudret ve haşmetini betondan yapılmış bir kale şekline soktu.

Hülâsa cumhuriyetin bu varlıklarıdır. Önderimiz Büyük Atanın yüksek iradeleriyle kuruldu, Büyük Şefimiz İnönünün kuvvetli azim ve imanile beslendi, her Türk milletinin evlâtlarına olan kadirşinaslıklarıyla kuvvet buldu. Ve bu hasletlerle ebedî müddet yaşama, payidar olma kabiliyetini göstermiş oldu.

Ey Türk milleti ve cumhuriyet nurile memleketi cennete çeviren büyüklerimiz, dünyanın bu sıralarda geçirdiği, buhranın Türkün diyarına sirayet ettirilmemesi için gece gündüz çalışan, sözünü bir namus ve şiar bilen bir hükümet adamlarına malikiyetimizi unutmamamız ve onların irşatları etrafında yine tıpkı onlar gibi olgun bir ağır başlılıkla çalışmamız en büyük vatanperverane bir hareket olacaktır.

OKUMAK

İstanbuldan Samsunu Samsundan İzmir'i okumak.. Ve, Ankara bacalarından yükselen dumanların, havada çizdikleri yazı sembollerini okumak...

Eline; kâğıdı, kalemi aldığı zaman, kaleminin tahtasını kemiren; çamuru, alçıyı, mermeri aldığı zaman, sağına, soluna bakan; gönyeyi aldığı zaman, ne çizeceğini bir türlü tasarlamayan fikir ve şekil fakirleri ne düşünüyorlar, hayır ne diliyorlar?..

OKUYALIM,

Kısık sesiyle haykıran yaylanın sırlarını okuyalım.. Onun bağı üzerinde, onun ıstırabını anlatmak için, birer anten gibi titriyen kuru otların hisiltılı müziğini dinliyelim. Ve, yayla, bozkır, hareket kelimelerini öğrenelim..

Açılalım,

Biraz bozkır'a doğru açılalım ve biraz da plâjda değil steppe yanalım.. Toprak aşkımızı terennüm eden milli orkestrayı, köylümüzün kağıcı gıcırtilarından dinliyelim.

Ta.. ki, doyduğumuz nisbette duyuracak vaziyete gelinceye kadar...

Kalem adamı! Boğaziçinin, Marmaranın mehtapları seni doyuramaz. Fakat, köylümüzün alındaki terde âkseden bir damla güneş rengi, seni kana kana doyurmağa yeter..

İSTİYORUZ:

Şairden, bozkır ve yayla türküsünü.. Nâsirden, azimle toprağın düğün merasimi proğra-

Bilmem ki?

Akan Yıldızım! boşluğa dalsam; Gurbetten gurbete esen yel gibi, Gecedan kurtulup gündüzle kalsam; Ruhum pırıldar mı yanan tel gibi?...

Çiçekler, ıtırar.. saçsa kalbime, O Yıldız; bir bahçe açsa kalbime, Bu Işık; sönmiyen taşsa kalbime: Sular, şırıldar mı coşan sel gibi?..

Süzülüp...süzülüp.. çağlasa gelse, Üzülüp.. üzülüp.... ağlasa gelse, Yıldızlardan demet bağlasa gelse: Bilmem ki okşar mı sıcak el gibi?..

Çiçekler, ıtırar.. saçsa kalbime, O Yıldız; bir bahçe açsa kalbime, Bu ışık; sönmiyen taşsa kalbime: Sular, şırıldar mı coşan sel gibi?..

1939-Ağustos

Lise Türkçe Öğretmeni
Selâhattin Savcı

minı.. Ve heykeleiden, kerbiç Anadolunun kalbini alıp, betondan bir Anadolu büstü dökmesini istiyoruz..

Mühendis olmak için Ankara'nın hendesesini okumak yeter. Fakat onu okumak için de plâjdan yayla sporuna çıkmak lazımdır..

İşte bakınız:

Yayla sporu Falih Atay'ı antrenör yetiştirdi..

Toprakla anlaşılan her kalem, her kazma onun gibi stepleşir. Çünkü Atay, bu dava uğrunda stepleşti..

Bu, bize bir örnektir..

KEMÂL ÖZDAŞ

Siyah İnci

Reşat Nuri üstadına:

--Son muvaffakiyetimden haberin var mı.. Dedi. Sonra, elim avuçlarının harareti içinde, biraz daha sokuldu, salon-dakilerin iştmesinden çekinerek kulağıma:

-- Bu defaki çok güzel, çok genç.. Onun sadece menekşe gözlerindeki eritici kudrete bayılıyorum, Diye ilâve etti.

Çok esmer, pek şirindi. Her dala konan kelekler gibi hangi çiçekten bal aldığı, hangi gülü de fazla sevdiğini bilmezdi. Çok sevmeye ve daha fazla sevilmeğe alışmış ruhunun bütün yaramazlıkları ile gönül avında rakipliğine imkân olmayan bir avcı, kıymet biçilmez bir «Siyah inci» idi.

Görseniz, siz de sever, bayırdınız..

Boş boğazlığıma hükmetmezseniz onu ve hikâyesini size de biraz anlatayım:

Mat, esmer bir rengi, uzun kıvrak kirpikli siyah gözleri vardı. Daima boyalı görünen yakut renkli dudakları ile gülmediği ve kahkahalar ile etrafının dikkatini çekmediği zaman pek azdı.

Herkes gibi ben de onu çok severdim. Fakat bu sevgim, ne bir aşkdelisinin sonsuz arzularla kaynayan hislerine, ne de sevda fırtınaları içinde boğulmuş bir gencin hayalden ibaret sevgisine benzerdi.

O, benim aşkımdı. Fakat bu aşk, pek yüksek kuvveti olan samimi bir arkadaş, sevgili bir dost aşkı idi. Ona her bakışında, her defa «Siyah incim» diye çağırışında şefkat ve samimiyetten başka içimde bir arzu doğmazdı. İşte ben siyah incimi böyle severdim. İncim de temiz muhabbetime itimadını, kalbini en ince kıvrımlarına kadar bana acılamakla hissettirirdi. Onun dert ortağı olmak ta benim için ayrı bir zevkti.

Bir gün bana, yakut boyalı dudaklarının, muntazam dişlerini açık bırakan, kıvrak gülüşü ile:

-- Son muvaffakiyetimden haberin var mı?.. Dediği zaman o yeşil gözlerin çapkın sahibini hatırlamış, titremiştim.

Bedi' ile, menekşe gözlü genç çocukla onu sık sık görüyordum.

Bir gün, bulduğumuz bir evde:

-- Nişanlısınız, dedim, sizden çok uzun bahsettiler Bedi' bey.

İncim, nişanlı kelimesini, ince dudaklarının hüznü bir tebessümü ile karşılayarak, meanniyetini duyuran kıvrak bir hareketle koluma girdi. Beni sürükledi.

« Belvü » nün Moda'ya bakan demir parmaklıklarına dayanmış-tık. Kolumdan çıkmadan fıkır fıkır gülüyor ve anlatıyordu.

Bedi'nin kadınlar üzerinde ki tesirini, ona sahip olusunun o kadınları nasıl çıldırttığını söylüyor.. Zengin metresine doktor Mükerrrem'i nasıl bıraktığını kahkahalarla ilâve ediyordu.

Ay ışığı altında küçük yüzünün manalı çizgilerini arıyarak:

-- Yavrum, dikkat et. O menekşe gözlerin derinliklerinde macera dolu, yakın bir gençmişin sinsi sinsi uyduğunu görüyorum, demiştin..

Ve gülmüş, hafifçe yanağıma vurmuştu.

Nihayet evlendiler. Birleşmelerinin bir haftadan fazla süreceğine kimse inanmadığı için, evlenişlerine herkes şaşıtı.

Düğün gecesi ağır bir vals in temposuna ayak uydururken kulağıma:

-- Ceza mı çekiyorum, çünkü seviyorum, demişti.

Bu hercai kadın, bu bir haftadan fazla sevgisini yaşatmayan kelek, siyah incim nasıl ve ne çabuk değişmişti.

Sevişiyorlardı. Göz alıcı bir hayat içinde, mevsimin ve muhitin en çok konuşulan çifti olmuşlardı. Yeşil gözlünün, incim, delice meftunu idi.

Fakat, ben anlıyordum ki, Bedi'yi yuvaya bağlayan, kaynagını sormadan ve nereden geldiğini bilmeğe lüzum görmeden çılgın gibi israf ettiği servetti.

Aylar geçti, onları göremedim. Birkaç defa yalıda aradım, yoklardı. Ve sonra seneler geçti. Artık siyah incim yoktu. Ben onu unutmuşum bile.

Bir gün, hiç ümit etmediğim bir gün..

Apartmanın kapusunda siyah, eski bir mantoya sarılmış, kadit bir vücut gördüm. Gözlerinin, eski parıltısını muhafaza eden siyahlığından incimi tanıdım.

Kapudan girerken boynuma atıldı, inliyen bir sesle:

-- Boğdum onu, Boğdum dedi. İçkinin rahavetile kendinden geçmiş uyurken, yeşil gözlerini görmeden boğdum. Korkmadan, acımadan, titremeden onu, yalnız benim olmadığı için boğdum.

O benimdi, her şeyi benimdi. En büyük fedakârlıklarla yaşattığım lüks hayatının şaşaası içinde beni seviyordu. Yalnız benimdi, yahut öyle görünüyordu. Fakat, sonra bir diğerinin olmak istedi. İşte buna tahammül edemezdim. Çok ağladım, gururumu kırmamak, onu bütünü kaybetmemek için bir müddet sükût ettim. Bu acı ız-tıraplarla aylarca kan tükürdüm. Uzun gecelerin, felâketli günlerin elemlerine göğüs gerdim.

Nihayet bütün servetimi bitirdim. Her şeyimi sattım. Sefil oldum. Vaziyetimi belli etmeden bir müddet de borçlandım. O zaman benden kaçmak, senelerce kendi zevki için paramla yaşattığım metresine gitmek istedi. Ben de onu bırakamazdım. Kimseye vermezdim.

İşte benden kaçacağını bildiğim, kendi elimle başka bir kadına vermek istemediğim için dün gece onu boğdum.

YILBAŞI GECESİ.

Basriye hanımın küçük misafir odası hıncahınç dolu idi. Yakınlarda başka radyolu bir ev olmadığı için, mahalleli buraya sükun etmişti. Biçare kadın telaşla bir içeri, bir dışarı koşuyor, gelen misafirleri karşılıyordu. Bu kadar kalabalığı nereye sığdıracaktı; kendi de bilmiyordu. Bir aralık kızı Aytene dönerek yavaşça fısıldadı:

— Ayol, komşulardan birkaç iskemle olversene.

Ayten hızla merdivenleri indi; birkaç dakika sonra elinde iskemlelerle içeri girdi. Ayakta kalmış olan bayanlar bu sandalyalara yerleştiler. Büyükler bir grup teşkil etmişle di.

Basriye hanım radyonun ibresini oynatırken:

— Saat kaç? diye sordu..

Başsedire yerleşmiş olan Nazmiye hanım cevap verdi:

— Saat sekiz buçuk, nerde ise başlar. Ankara bulundu. Biraz sonra ses kesildi. Bütün gözler radyoya çevrildi.

Zümrüt gözlerini, soğuk, ölü çehresinde açık kalan yeşil gözlerini son defa yalnız benim olduğu için öperek, koklayarak kapadım. Başkasını görmemesi, görüp te sevmemesi için kapadım.

Buraya kaçtım. Çünkü elemelerimi sana anlatmadan ölemezdim.

Zindan köşelerinde onun yok-

O sırada spiger; «piyango-ların çekildiği mahalde bulunan ahaliye susmalarını, aksitakdirde radyolarının başında heyecanla kalpleri çarpan dinleyicilerin de bu gürültülerden rahatsız olacaklarını» söylüyordu. Herkes sustu. Piyango dolabı, şingirdiyarak döndü. Spiger, sıra ile numaralara çıkan para miktarlarını söylerken sesi bazı hızlanıp bazı yavaşlıyordu. Bir an geldi ki, en kuvvetli ümitler kırıldı, çünkü büyük ikramiye şansının birine vurmuştu. Radyodan türlü gürültüler yükselirken odayı da garip ışıklar sarmıştı. Ümitsizce biletlerine bakan gözler artık bitap düşmüştü.

Nazmiye hanım hızlıca bağırarak:

— Kapatın şu radyoyu Allahaşkına, sinirlerimiz boşu boşuna bozulup duruyor, vallaahi sıtma tutar gibi oluyorum.

Diğer bir hanım lâfa karıştı:

— Çok doğru, bizde o şans

luğu, onun iztirabile inlemekten-se kendim elim, kendi kurşunumla senin dizlerinin dibinde ölmeğe geldim.

Zavallı incim, çok ağladı, çırpındı.

Ve o gece yatağında, gök-sünde sakladığı ufacık tabanca-sile kendini öldürdü.

MUHİB TALAT GÜNEY

nerde? Piyango vurur amma talihlisine!

Basriye hanım biraz şence davranarak:

— Kardeş, zaten insana öyle paradan hayır gelmez ki... Haydan gelen, huya gider, ne bereket varsa alın teri ile kazanılan paradadır diyordu.

Bu sözlerden teselli bulan komşu hanımlar kahkahalar salıverdiler.

Basriye hanım hızla kalkarak elektrik düğmesine doğru yürüdü, çevirmesi ile odayı karanlık bir bulut sarmıştı. Bir saniye geçmemişti ki parlak ışıklar gözleri kamaştırdı ve oda tamamen aydınlandı. Basriye kanım:

— Artık bu andan itibaren yeni yılın içinde bulunuyoruz. Hepinize hayırlı seneler dilerim. Dedi,

Başını çevirerek ilâve etti:

— Neden öyle kederli duru-

yorsun Nazmiye hanım, haydi biraz eğlenelim..

Nazmiye hanım cevap verdi:

— Eğlenecek ne var Basriyecğim. Yeni yılın başlaması ile ne kazanıyoruz, yalnız ö üme bir adım daha yaklaştık. Üzülmeliyiz ki geçen her dakikalarımız ebediyen geri dönmeyecek. 1939 senesinde geçirdiğimiz anlar maziye karıştı. Önümüzde bizi sevindirecek bir kazancımız da yok. Şu halde - eli ile çocukları göstererek - bunlar sevimelidirler ki adam olma bir sene daha yaklaştılar, şimdiden hazırladıkları sağlam temeller üzerinde yarın rahat ve mesut bir hayat geçireceklerdir.

Bu sözleri işiten çocukların dudaklarında ufak tebessümler beliriyordu..

III - D 1522 Nevzat Türkkan
Balıkesir lisesi

Kadın ve Şeytan

Her millet; medeniyetinin mazisine, ancak eski medeniyetinin manevî enkazını, sanat ve edebiyatını, ahlak, adet ve ananelerini bilmekle nüfuz edebilir. Bu bilginin esaslarından en başlısını da şüphe yok ki Folklor yani halk bilgisi teşkil eder.

Ferdî ve mâserî içtimaiyat ve ruhiyat ve ruhiyat bilgilerine malzeme hazırlayan, memba ve mehhar teşkil eyliyen halk bilgisinin pek geniş olan kadroları dahilinde bir millete ait masal ve efsaneler de mühim bir yer alır.

Az zaman evveline kadar bizde bunlar hiç kıymet verilmez ve çocuklara söylenmek için uydurulmuş saçmalardan ayırt edilirdi.

Halbuki pek eski devirlere, tarihin gerilerine ait bir takım hadisattan ekserisinin bizlere evvelâ masal, efsane şeklinde intikal ettiği ve bilâhare bunlarda munderîç olan tarihî hakikatların yavaş meydana çıkarıldığı malumdur. Binaenaleyh masallarımıza, efsanelerimize lâyık olduğu kıymetini vererek toplamak boynumuzun borcudur.

Bir takım ecnebi mecmuaları bile rastladıkları Türk masallarını seve seve neşir etmektedirler. Ezcümle Atinada her hafta kitap şeklide intişar eden «İkoyeniya - aile» adlı eserin bir nüshasında Türk köylüsünün zekasını ve daha bazı hasletlerini tebarüz ettiren "kadın ve şeytan,"

adını taşıyan bir Türk masalı ile Türkün ince düşüncü, tahammülünü, vatan perverliğini gösteren «Zeynep» namı bir hikâyeye tesadüf ediyoruz. Bunlara, Atinada münteşir bir eser vasıtasıyla müttali olmak ne kadar derin bir esef, acı bir teessürü mucip ise bilmekte o derece lüzumlu olduğundan şimdilik masalı aynen tercüme ile aşağıya derçediyoruz.

«Halil namında bir köylü vardı. Karısı dünyada emsalı olmayan ters ve fena huylu bir kadındı. Halil ondan bir şey istediği zaman onu yapmak şöyle dursun büsbütün âksini yapardı. Halil kuyu kazmakla geçinirdi bir de sabah işine giderken:

Karıcığım bu gün yemek için hiç telâş etme, yorulma. Çünkü hiç yiyesim olmadığı gibi kuyudan çıkup ta yemeğe vaktim yoktur demişti. Fakat öğleyin Halil ne gorsün beğenirsiniz. Karısının ömründe pişirmedeği nefis yemekleri; kızarmış yağlı tavuk, et yemekleri, gaziler helvası ve saire...

Zavallı Halil ne yapsın bunların piştigini işidince işini bıraktı ve kuyudan yukarıya çıktı. Karısının kuyuya düşmemesi için kuyunun ağzını çalılarla örttü ve karısına:

— Aman karıcığım o tarafa yaklaşma, orada gördüğün çalılar altında kara ve derin bir kuyu vardır. Dedi.

Bunu işiden karısı derhal çalılara doğru koştu ve çalılara

üstüne çıkup oturmak istedi. Amma kendisini kuyunun içinde buldu. Halil zavallı ne yapacağını şaşırdı. Ağlamağa başladı ve nihayet kuyuya bir ip sarkıttı. Ve kendisini eyice bağlaması için karısına yalvardı ve biraz sonra ipi çekmeğe başladı. Fakat onu kuyudan çıkarcığı sırada ipin ucunda karısının bir şeytana tutunmuş olduğunu gördü. Halil ipi salıvermeğe onu tekrar kuyuya atmağa hazırlanırken Şeytan ona yalvararak:

— Kuzum Halil bana merhamet et Halimi anlatırsam bana acırsın. Biz kuyunun dibinde yedi şeytandık. Ve rahat rahat yaşıyorduk. Ansızın yukarıdan içimize bir kadın düştü. Bu kadın düştü. Bu kadın öyle kötü bir kadın ki bizi az zaman içinde allak pullak etti. Diğer altı şeytan arkadaşım tabana kuvvet kaçtılar. Zavallı ben, topal olduğum için kaçamadım. Başıma bak onunla ancak bir saat kadar beraber kaldığım halde saçlarım bembeyaz oldu. Bana yapacağın aylık için sana şu sihirli değneği vereceğim. Niyetim padişahın kızının vücuduna girmektir. Hiç kimse onu eyi edemeyecektir. Son bunu işittiğin zaman hemen saraya gider ve kızı görmek istersin. Evvalâ birşeyler okur gibi yaparsın sonra da verdiğim, değnekle ona dokunursun. Sen değlekle dokunur dokunmaz ben onun vücudundan çıkarım. O eyi olur. Sende büyük bir saadet ve ikbale kavuşursun. Ve yaşadıkça beni anarsın dedi. Halil büyük bir hayretle sihirli değneği aldı ve şaş-

kınlıkla kuyuyu da karısını da unuttu.

Birkaç gün sonra, padişahın biricik ve güzel kızının hastalığı etrafa yayıldı. Onu ne doktorlar ve ne de hocalar eyi edebilmişti. Hastalığı devam ediyordu. Nihayet bir gün Halil de sarayın önünde görüldü. Ve taraf takribini bularak saray ve hasta kızın yanına girdi ve kızı değnekle temas ederek şeytani kıldı. Kız da eyileşüp eski halini buldu.

Padişahın sevinci sonsuzdur. Halil altunlara garkedildi. Bu suretle eski fakir kuyucu zenginler arasına girdi.

Az zaman sonra Rus çarının kızı da aynı hastalığa tutuldu. Tedavisinde bütün doktorlar, papaslar âciz kalmıştı. Bu arada halile de müracaat edildi Halil Rusyaya gitti. Onu kızın yanına götürdüler Halil esrarlı okumalarını okudu. Ve sihirli değneği kızı defatla temas ettiği halde neticesiz kaldı. Bunun üzerine Halil düşündü. Ve bir çare buldu. Çarın yanına giderek Saraydaki en büyük topun elli gün sıra ile günde birkaç defa atılması için emir ve müsaade istedi.

İlk günü toplar atılırken Halil de yalnız bulunuyordu. Topların atılmasına hayret eden Şeytan kızın vücudundan fırlayarak:

— Hayır ola Halil, toplar neden atılıyor diye sordu.

Halil de renk vermeden ve cevaben:

— Ne olacak. Karım bu gün kuyudan çıkacak ve buraya gelecektir. Onun şerefine atılıyor

Zekai Eroğlu

Bir tren yolculuğu

Yazan: YAŞAR ERCÖN

—Geçen sayıdan mabat—
şirin bir anadolu köşesi.

Bu köşe geniş göğsünde hâlâ yıkık ve taş taş üstünde kalma-
mış köyleri saklıyor. Bu yıkık
köşeler o günlerin acı hatırasını
canlandırıyor ve bu köşeleri bir
madalya gibi saklıyor. O yıkık
köyleri ve İnönü'ü de geçtik
lokomotif şimdi eskisi gibi koş-
muyor artık dik bir rampa ile
boğazlaşmaya başladı, herşeye
rağmen yokuşa tırmanıyoruz.

Tırmanıyoruz.. koca lokomotif
afluyor, pufluyor ötesinden beri-
sinden buğular fışkırıyor. Loko-
motifin bir yokuş tırmanmasını
anlatmak için insan gözü kâfi
değildir. Silindirin esir ettiği te-
kerlekle rayın arasına mikroskopa
bakmalı bu kocaman dev bu
heybetli enerjisini böyle küçü-
cük milimetreciklerin arasında
yiyor.

Hiç rampada lokomotif sey-
rettiniz mi?

O kocaman lokomotif bir kağ-
nı arabası gibi ağır ağır gidiyor,
işte böyle yerlerde insan etrafını
daha iyi seyredebiliyor.

Yükseliyoruz.. Yükseliyoruz,
dönüyoruz. Etrafımızda ne kadar
çok kıvrıntı var. Bu kıvrıntılar
enerjinin, süratin önüne puslu
kurmuş birer hayduttur. Trenler
geçerken rampada onu soyuyor,
dermansız, takatsız bırakıyorlar.
Sonra tüneller, tüneller, tüneller..
dağların altından geçişi insana

mesafenin darlaştığını, yolların
kısalacağını, günlerin saatlerin
haddeden çekilmiş bir gümüş tel
gibi inceliyor uzandığını hissettiri-
yor.

Tabiatın kof azemetini karni-
nı şişirerek anlatmak isteyen
heybetli dağın burnuna bir ıslık
çalarak etekleri altından kaybo-
luşu teknikle tabiatın cilvelen-
mesini hatırlatıyor ve insan ze-
kâsına böbürleniyor. Fakat bunu
bir de tünelde çalışan adamdan
sorunuz, ıslık çalan teknik yaptı-
ğı şakanın, enerjiyi kemiren yo-
kuşun, birbirini seven, fakat bir-
biriyle geçinemiyen, fakat birbi-
rinden ayrılamayan, birbirini
aşındıran ray ve tekerleğin kav-
gası demiryoluna neye mal olur?
Bunu hiç sormayın, onun için
yayla demiryolları, ova demir-
yollarından daha pahalıya mal
olur: Pahalı sözü size herşeyi
anlatmaya kâfidir.

**

Eskişehir

Memleketin ne tarafına bak-
sanız güzeldir, muntazam asri
binalar, geniş ağaçlıklı bir bül-
var, hele Porsuk çayı kenarı,
burası ehlikeyif için bulunmaz
bir köşe. Çayı seyrederek gazino-
da kahve içmek hakikaten çok
zevkli birşey. Gene hareket et-
tik, tren Porsuğun kenarından bir
müddet ilerliyor, sonra bir pars
gibi ovanın ağaçsız koynuna atı-
lıyor, şimdi heryer bir.. Ne ta-

rafa baksanız bir değişiklik gö-
remezsiniz her yer çıplak ve her
yer ağaçsız. Yanık ve ağaçsız
tepeler insanın içine korku verir.
Sanırsınız ki bundan sonra göre-
ceğiniz.. Heryer böyledir. Bu
ovanın sonunda ağaçlıklı bir şeh-
rin olduğunu söylediler de inan-
mazsınız.. Alayunt.. Bu ses ku-
lağınızda çınlar çınlamaz süratle
trenden ininiz ve yalın ayak
köylü kızının elindeki toprak ça-
nağın içindeki dünyanın en lez-
zetli bir kaymağından bir çanak
alınız. Alayunttan geçip kaymak
almıyan sinemaya gidip uyuyana
benzer. Afyonun da kaymağı gü-
zeldir; fakat içine pekmez koy-
masalar..

Tren gidiyor, yorulmadan yıl-
madan dağlar aşıyor; ovalar va-
diler geçiyor; gene gidiyor. Afyon
karahisarı geçtik.. İşte Akşehir..
Burası hayatımıza, zevkimize
nüktemize tesir eden bir adamın
memleketidir: Nasrattın Hoca..
Hiçbir Türk var mıdır ki: Nas-
rattın Hocayı bilmesin ve sevmesin,
Hiçbir günümüz var mıdır
ki Hocanın bir fıkrasını söyle-
meden akşamı edelim. Hocanın
her tarafı açık fakat kapısında
koca bir kilit asılı türbesi cidden
görülmiye değer bir eserdir. Hiç

teessür duymadan ziyaret edece-
ğiniz bir mezar varsa o da hoca-
nın mezarıdır; çünkü orada adam
gülmeden kendini alamıyor.

**

İklim anadolunun en güzel
manzaralarını hazırlar. En iyi
tarlalar bereketli mahsulüyle do-
lu. Bu tarlalar da mesut olabile-
cek bir memleketin şarkısını rüz-
gârla birlikte söyliyken başaklar-
la doludur. Balıkesir - Kütahya
hattı madenleri ve bol büyük
ormanlarıyla garbî anadolunun
eski zaman tarihinde hayretle
kaydedilen refah mıntakasını teş-
kil etmektedir. Çamlarla süslü
sık ormanlar insanın ciğerlerini
sevindiriyor.

Burada çam ağaçlarının mis-
kokulu havasını teneffüs ederek
boyuna iniyor ve o bazan acı
bazan da çok tatlı olan düdüğü-
nü öttürerek süratle çamların
arasından kayarak ilerliyor, işte
güzel Balıkesir. Tren yavaşla-
rak istasyonda duruyor, iniyoruz;
fakat istemiyerek.. Çünkü tren se-
yahatı bıkalacak usanılacak gibi
can sıkıcı bir yolculuk değil. İn-
san trenden hiç inmemeli; çünkü
tren seyahatinin zevkine doyum
olmuyor.

Hava Tehlikesi Zamanında Bombalar ve Zehirli Gazlardan Korunmak için Halkın yapması icabeden işler

(Aşağıda yazılı tavsiyeleri ezberleyiniz ve eviniz halkına da öğretiniz)

— Geçen sayıdan mabat —

16 — Böyle bir eve yangın bombası düşerse katiyen telaş etmemeli heman tavan arasına çıkarak derhal yanan bombayı kürekle alarak mümkünse dışarı atmalı değilse kum sandığının içine koymalı ve üzerine kum atmalı veyahut düşüğü yer yukarda söylediğimiz gibi sıvanmış ise düşüğü yerde üzcrine KUM dökmeli kum bulunmazsa kuru TOPRAK TOZU dökmeli bomba bu suretle havasızlıktan söner.

Gerek kum ve gerek toprak tozu bombayı tamamen örtünceye kadar dökülmelidir.

Bahçeye atılan bomba ise kendi kendine birkaç dakika yanarak söner.

17 — Yanan yangın bombası üzerine katiyen SU ATILMAZ eğer atılırsa bomba patlar ve etrafa ateş sıçrar yangının büyümesine sebep olur.

18 — Ev kârkir çtısı ahşap ise yine aynı tertibatı almak lazımdır.

19 — Tarlalardaki mahsulü yanmaktan korumak için tarlanın kenarlarını 2 şer metre genişliğinde AÇIK BIRAKMAK ve daima buraları çapalı tutmak lazımdır. Buralara mısır, kavun gibi yazlık ekilebilir.

20 — Tayyareler ZEHİRLİ GAZLARI bomba içinde attıkları gibi ufak cam boncuklar içinde veyahut killi toprakla karıştırarak toz halinde veya sis halinde de atarlar bazan da şehirlerin 50 metre üzerinde patlayan bombalarlada atar.

21 — Zehirli gazları insan üzerine yaptıkları tesire göre beşe ayırırız:

A — GÖZ YAŞIGETİRENLER, bunlar insanın gözünü yaşartırlar ağrıtlar insanı işten alıkoyarlar. Böyle bir gazla karşı-

laşıncı gazlı yerden hemen çıkmalı ve gözleri 1000 de 20 bi karbonatlı (Yemek sodası) su ile yıkamalı veyahut tuzlu su ile veyahut adi su ile yıkamalı oğuşturmamalı su yoksa gazlı yerden çıkınca gözlerden akan yaş gazı giderir beş on dakika sonra bir şey kalmaz maske veya şoför gözlüğü bu gazlara karşı bizi korur.

B — AKSİRTİCİ GAZLAR, bunlar insanın burnunu genzini ve bogazını yakarlar burnunda şiddetli nezle yaparlar başını dişini göksünü ağrıtlar insana yorgunluk verirler. Bunlar sis halinde havada yüzerler bir kaç saat sonra yere inerler böyle bir gazla karşılaşırsanız maske taksanız bile sizi aksırtarak maskeyi çıkartır onun için derhal gazlı yerden uzaklaşmalı temiz ve bol havalı yerde burnuna su çekmeli, boğazını gargara yapıp yıkamalıdır fazla gaz yutulmuş ve rahatsızlık fazla ise hemen ilk sıhhi yardım ekiplerine haber vermeli veya gitmelidir.

C — BOĞUCU GAZLAR, bunlar en fena gazlar olmakla beraber korunmasında en kolay olanıdır, bunların bir kısmı ilk karşılaşılnca derhal kendisini belli ederek insanı boğmağa başlar bir kısmı ise saatlerce kendisini hissettirmeden, insan nefes aldıkça hava ile beraber ciğerlerine gider ve insanın ağzından kanlı köpükler getirerek boğar.

Böyle bir gaz bulutu içinde kalırsanız derhal MASKE takınız maske yoksa SODALI SUYA batırılmış bir MENDİLİ ağız ve burnunuza tutunuz sodalı su yoksa SU İLE su yoksa İDRAR ile ıslatılmış bir bezi ağız ve burnunuza tutmak çok faydalıdır. Şimdiden evinizde yetecek kadar ÇAMAŞIR SODASI bulndrnuz.

(Sonu var)

Evimizin Neşrettiği

KİTAPLAR

- 1) — Halkevimizin sekiz aylık çalışması
- 2) — Köy kitabı
- 3) — Öz Türkçe adlar.
- 4) — Çepniler,
- 5) — Halk inanmaları,
- 6) — Özel görenek ve inanmalar,
- 7) — Atalar Sözü
- 8) — Bağcılık,
- 9) — Verem,
- 10) — Yusuf Fakih,
- 11) — Yurdum için,
- 12) — Balıkesir Coğrafyası,
- 13) — Konferanslar
- 14) — 17,18 inci asırlarda Balıkesir şehir hayatı,
- 16) — Köylü Ormandan nasıl faydalanır,
- 17) — 19 Mayıs,
- 18) — Yağcılar ve Savaştepe mânileri.
- 19) — Öz Ses ve Zevk kaynaklarımız.
- 20) — Balıkesir ve civarında Yürük ve Türkmenler
- 22) — Türkiyede Su ve Ağaç meselesi
- 23) — Uygurlar ve Uygur Medeniyeti

ÇIKMAKTA OLANLAR

- 15) — Vesikalar
- 21) — Halkiyat

HALKEVLERİ DERGİLERİ

Halkevinin adı	Derginin adı	Kaç günde bir çıktığı
Adana	Görüşler	Aylık
Afyon	Taşpınar	»
Amasya	Yeşilirmak	»
Antalya	Türk Akdeniz	İki aylık
Bafra	Altın Yaprak	Aylık
Balıkesir	Kaynak	»
Bursa	Uludağ	Üç ayda bir
Burdur	Ölker	Aylık
Artvin	Çoruh	İki ayda bir
Denizli	İnanç	Aylık
Diyarbakır	Karacadağ	»
Elaziz	Altan	»
Eminönü	Yeni Türk	»
Eminönü	Halk bilgisi Haberleri	İki ayda bir
Kayseri	Erciyeş	Aylık
Eskişehir	Halkevi	»
Giresun	Aksu	»
Isparta	Ün	»
İzmir	Fikirler	15 günde bir
Kars	Doğuş	Aylık
Konya	Konya	»
Manisa	Gediz	»
Mersin	İçel	»
Merzifon	Taşan	»
Milas	Yeni Milas	»
Muğla	Muğla	»
Niğde	Akpınar	»
Niksar	Ölker	»
Trabzon	İnan	»
Samsun	19 Mayıs	»
Sinop	Dıranaz	»
Sivas	Orta yayla	»
Yozgat	Bozok	15 günde bir
Zonguldak	Kara Elmas	3 Ayda bir